

Š@SG

študentski svet
ustvarjalni

Marec 2006, številka 3

Pa smo jo le dočakali, datumsko in vremensko pomlad v vsem svojem sijaju in aprilsko muhastem vremenu. Za marsikoga pomeni to nov elan, nov začetek, čas optimizma in večje aktivnosti. Za vas študente pomeni to naslednji semester, za nas zaposlene pa že pogled v novo študijsko leto.

Na šoli je zopet živahno, saj ste vsi študenti tukaj. Prvi letniki ste se vrnili s praktičnega izobraževanja v podjetjih in ustanovah in že nadaljujete s šolskim delom. Prepričana sem, da ste na delovnih mestih pridobili nova praktična znanja in izkušnje, ki vam bodo še kako prav prišle ob zaposlitvi. Upam, da je večina med vami s tem dobila tudi novo motivacijo za študij, ki bo v teh prihajajočih sončnih dneh še posebej potrebna. Skupaj z vami si želimo, da se vidimo v drugem letniku.

Drugi letniki imate s praktičnim delom že izkušnje in se trenutno pripravljate na zadnji semester višješolskega izobraževanja, ki se vam bo iztekkel na delovnem mestu. Izkoristite to priložnost za dokaz vaših zmožnosti in s tem prepričajte delodajalce, da ste zaupanja vredni in lahko postanete nepogrešljivi člen njihovega uspešnega poslovanja. Pred vami je diploma, zato čas praktičnega izobraževanja namenite tudi pripravi dispozicije diplomske naloge in pridobivanju podatkov za pripravo kvalitetne diplomske naloge.

Nekateri med vami pa ste z delom že pričeli v okviru projekta Leonardo da Vinci mobilnost, in sicer na Dunaju in v Berlinu. Kmalu odideta še dva med vami v Gradec in v Bukarešto. Soočili se boste z novim delovnim okoljem, s specifično poslovno kulturo in poslovnim okoljem. Vsaka takšna izkušnja pa poleg znanja tujega jezika danes pomeni dodatno prednost pri zaposlovanju.

Izrednim študentom vseh treh programov se je študijsko leto tudi že prevesilo v drugo polovico. Zavedamo se, da je ob zaposlitvi potrebno vložiti veliko truda in prizadevnosti tudi v izobraževanje. Vaša osnovna prednost je velika motiviranost za študij, kar je posledica zahtev delovnega mesta oziroma delodajalca ali želje po razvoju kariere, zato smo prepričani, da vam bo uspelo v roku opraviti vse študijske obveznosti.

Vse nas torej čaka še nekaj dela, preden si bomo oddahnili. To velja tudi za študentski odbor, ki daje močno pobudo za delo vsem študentom v okviru študentske skupnosti in mu gre največja zahvala za vse številke časopisa. Upam, da bo te motivacije dovolj tudi za zadnjo, junijsko številko, ki jo vsi pričakujemo.

Gabrijela Kotnik

VSEBINA

Besede z vonjem po praksi	2
Pismo iz tujine	3
Iz dela študentske skupnosti	4
Ob študiju	5
Tisoč kilometrov stran (the Bakiga)	6
Problematika zapuščenih živali	7
Študentske misli v verzih	8
Prazniki in posebni dnevi	9
Kuharski kotiček	10
Spomladanski horoskop	11
Nagradna križanka	12

UREDNIŠKI ODBOR

Gabrijela Kotnik	Gregor Kragelnik
Tina Zagernik	Andreja Matošević
Polona Moličnik	Melita Lepičnik

Lektoriranje:
Tina Zagernik

Sem študent prvega letnika, smer komercialist. Letos sem se prvič udeležil obvezne prakse. Praksa je trajala od 9. 1. 2006 do 17. 3. 2006. Opravljal sem jo v enem od uspešnejših podjetij na Koroškem. Železarna Ravne Monter Dravograd d.d. se nahaja v Otiškem Vrhu pri Dravogradu in se ukvarja z izdelavo zvarjencev in s servisiranjem oziroma obnavljanjem viličarjev. V podjetju je zaposlenih okrog 230 delavcev, direktor pa je gospod Bogdan Kadiš.

Bil sem v oddelku komerciale, in sicer prodaja – nabava. Opravljal sem najrazličnejša dela: zbiral in vnašal sem podatke o kupcih in dobaviteljih v računalnik, odlagal in urejal sem naloge in fascikle. Opravljal sem tudi delo v zvezi z nabavo na domačem trgu.

Glede na to, da sem delo v pisarni opravljal prvič, so me vzdušje in odnosi s sodelavci prijetno presenetili. Mentor v podjetju, gospod Robert Tomaž, po izobrazbi univerzitetni diplomirani inženir strojništva, mi je predstavil način dela in proizvode. Tudi ostali sodelavci so si utrgali kar nekaj časa od svojega že tako natrpanega urnika, da so mi pomagali pri reševanju pisarniških problemov.

Poleg mentorju, gospodu Robert Tomažu in ostalim sodelavcem, pa gre zahvala tudi gospodu direktorju, gospodu Bogdan Kadišu, da mi je omogočil uspešno opravljanje obvezne prakse. Upam, da bom tudi drugo leto lahko opravljal prakso v tem podjetju, saj je bila zelo poučna in zanimiva.

Mitja Plazovnik

Prakso sem opravljala na Prvi osnovni šoli Slovenj Gradec, kjer sem bila dodeljena v računovodstvo, deloma tudi v tajništvo in blagajno. S samim praktičnim izobraževanjem sem bila zelo zadovoljna, saj sem teoretično znanje lahko povezala s prakso, pridobila sem mnogo novih, dragocenih izkušenj in delala sem v prijetnem kolektivu. V tem času, ki se je kar prehitro izteklo, sem prišla tudi do spoznanja, da bi vsak, ki je na vodilnem položaju v podjetju, moral najprej dobro poznati delo računovodstva, saj skozi ta oddelek spoznaš celoten sistem organizacije s finančnega vidika in izveš, kaj dejansko pomenijo številke na raznih dokumentih.

Vesna Malgaj

Med opravljanjem prvega letnika Višje strokovne šole, smer komercialist, je v programu bila tudi obvezna praksa. Potrebno je bilo opraviti 400 ur. Med oddanimi prošnjami v različnih podjetjih, sem pozitiven odgovor dobila iz podjetja Prevent Global d.d., kjer sem tudi opravila praktični del. Prakso sem opravljala v komercialnem delu oz. v oddelku prodaje VW-2 in BMW&DC. V tem času sem spoznala značilnosti dela v prodaji in povezanost prodaje z ostalimi službami v podjetju. Seznanila sem se tudi s tokom blaga od nabave do kupca in komunikacije med nadrejenimi in podrejenimi ter kako delujejo sodelavci kot team.

V času delovne prakse sem se lahko na lastne oči prepričala in spoznala, kako v tem podjetju poteka komunikacija podjetja ter celotno poslovanje znotraj kot zunaj.

Andreja Kovačič

Praktično izobraževanje je nujni pogoj za kvalitetno dopolnjevanje strokovno-teoretičnega izobraževanja, saj se v podjetju študenti naučijo znanje uporabiti in spoznajo delokrog bodočega poklica. Začetek je težak, kasneje pa je od motiviranosti študenta odvisno, kako se vključi v delo na delovnem mestu. Mentor v podjetju se mora na začetku posvetiti študentu, da ga uvede v delo. Če študent nadaljuje praktično izobraževanje v istem podjetju tudi v drugem letniku, menim, da je lahko na delovnem mestu tudi že delno samostojen. S tem pridobita tako študent kot tudi podjetje.

Računovodski servis
Mira Kotnik

ODSEV

Ne vem,
kaj bo jutro prineslo.
Morda
bo moje dvome odneslo.
Izbrisalo
grenke solze z oči,
ovilo
strahove v moje dlani.

Deliš si
toplo posteljo z njo,
a za naju
še ni prišlo slovo.
Vem,
ne boš je izpustil iz svojih rok,
saj z njo raste
tvoj ljubi otrok.

Teško
se je v jutro prebujati sam.
Verjemi,
občutek predobro poznam.
Še težje,
ko tvoje srce ovene
in v njenih očeh
ti vidiš mene.

Vesna Malgaj

PISMO Z DUNAJA: PRAKSA NA SLOVENSKEM ZNANSTVENEM INŠTITUTU

Dunaj, 6.4.2006

Pozdravljeni kolegi in kolegice,

»Če greš na Dunaj, pusti trebuh zunaj«, so mi pred odhodom konec februarja govorili sorodniki, prijatelji in znanci. Zdaj, po enem mesecu, lahko ta pregovor potrdim, vendar pa je mesto vredno vsakega evrocenta, ki gre iz denarnice ali žepa. Zaradi mesta samega in njegovih prebivalcev, ti tukaj skoraj ne more biti dolgčas. Ob delu na inštitutu, ki se včasih zavleče tudi do večera, mi časa celo prej primanjkuje.

Najprej nekaj besed o samem Slovenskem znanstvenem inštitutu (SZI). Ustanovljen je bil po vzoru številnih inštitutov (npr. Goethejev, Cervantesov, Francoski kulturni institut ali Britanski svet), ki predstavljajo in širijo kulturo posameznih držav v tujini. Z delovanjem je začel leta 2000, njegove naloge pa so predvsem:

- organiziranje predavanj, simpozijev delavnic in predstavitev slovenskih izobraževalnih ter raziskovalnih ustanov,
- pomoč slovenskim znanstvenikom pri delu v Avstriji in avstrijskim, ki želijo sodelovati s Slovenijo,
- pomoč pri navezovanju stikov med slovenskimi in tujimi raziskovalnimi in ostalimi ustanovami,
- pomoč pri vzpostavljanju povezav med šolami ter med šolami in podjetji,
- knjižnica z revijami in časopisi, arhiv ter informacijsko središče,
- organiziranje tečajev slovenščine,
- predstavljanje slovenske kulture (razstave, koncerti, literarni večeri ipd.).

Delovni dan se začne ob devetih zjutraj, zato pa traja vsaj do četrte ure popoldne. Za ljudi, ki zjutraj radi spimo, je ta »evropski« delovni čas kot naročen, še zlasti, če prideš do postelje šele enkrat po polnoči. Prva dva tedna sem pomagal pri preurejanju knjižnice in vzpostavljanju sistema Cobiss, nato pa so sledile ostale naloge. Povprečno enkrat na teden je na programu prireditve, pri organizaciji katere sodelujem (vabila, obešanje slik, priprava stolov, pogostitev ipd.). Do sedaj je bila na inštitutu predstavitev Muzikološkega inštituta ZRC-SAZU, otvoritev razstave slovenske slikarke Andrejke Čufer ter predstavitev dela etnomuzikologa dr. Berteja Logarja z Univerze v Gradcu, ki se ukvarja z ljudsko glasbo na Južnem

Koroškem. SZI je sodeloval tudi pri predstavitvi slovenskih univerz na sejmu o izobraževanju. Slovenske prireditve se dogajajo tudi na drugih lokacijah. Tako je bila v slovenskem študentskem domu oz. hotelu Korotan razstava likovne kolonije Kosovelovega doma iz Sežane, v avstrijskem parlamentu pa je razstavljal umetniška skupina BRIDA.

Seveda na nobeni prireditvi nisem manjkal. Na inštitutu sem bil tako ali tako po »službeni dolžnosti«, drugod pa enostavno, ker je »fajn«. Na pomoč, zlasti pri strežbi, priskočita tudi naši kolegici Karmen in Polona, ki delata v Gorenju. Najboljši pri prireditvah je družabni del, kjer lahko ob kozarcu vina hitro spoznaš nove ljudi in navežeš stike. To velja zlasti na prireditvah v KSSŠD-ju (Klubu slovenskih študentov in študentk na Dunaju), ki je zbirališče slovenskih (večinoma z avstrijske Koroške) pa tudi ostalih študentov. Poleg tega so v klubu študentske tudi cene. Tako na primer za pivo zadostuje že evro in pol in z malo brskanja po žepih, polnih na videz ničvrednih kovancev, žeja mine, razpoloženje pa postane ob glasbi naših južnih bratov še bolj sproščeno.

Nasploh je mesto izrazito multikulturno in predvsem Nemci trdijo, da se Balkan začne že na Dunaju. Ko se voziš s podzemno železnico ali tramvajem, se že skoraj vprašaš, ali nisi mogoče v Beogradu ali Istanbulu. Glavna prednost tega pa so čevapčiči in kebabi na vsakem vogalu. Še sreča, da nisem vegetarijanec. Z jugoslovansko tematiko je povezano tudi trenutno dogajanje v Avstrijsko-arabskem kulturnem centru, kjer poteka zgodovinski pregled jugoslovanskih filmov. Nazadnje so predvajali Bitko na Sutjeski, seveda sinhronizirano v nemščino. Res smešna situacija, ko partizani govorijo nemško. Na srečo so napovedali, da bodo vsaj »Lepa sela lepo gore« v originalu in z nemškimi podnapisi.

Tudi v prihodnjih dneh zagotovo ne bo dolgčas, sploh zdaj, ko je v deželo prišla pomlad. Napovedana je že skupina šolarjev iz Trsta, ki potrebuje spremljevalca in vodiča po Dunaju. To bo sicer Nejc, slovenski študent na Dunaju, jaz pa se mu bom pridružil in skušal biti vsaj malo koristen. Takšnih in podobnih priložnosti bo zagotovo še več, saj sta ostala še skoraj dva meseca bivanja na Dunaju. O tem pa mogoče kaj več v naslednji številki ŠUS-a. Tschüss!

Andrej Vaukan

ZAPISNIK

5. sestanka študentskega odbora Višje strokovne šole Slovenj Gradec, ki je bil 20. februarja, ob 17. uri v Slovenj Gradcu.

PRISOTNI: Polona Moličnik, Grega Kragelnik, Melita Lepičnik, Andreja Matošević in Andrej Vaukan (5)

ODSOTNA: Dragana Plavšič (1)

DNEVNI RED:

1. Pregled dosedanjega dela
2. Priprava osnutka 3. številke časopisa ŠUS
3. Razno

K točki 1

Dosedanje delo je bilo ocenjeno kot uspešno. Izvedene aktivnosti:

- predstavitev programa Leonardo da Vinci,
- ureditev študentskih izkaznic oz. nalepk za podaljšanje njihove veljavnosti,
- brucovanje,
- prednovoletni žur,
- izdani dve številki časopisa ŠUS,
- sodelovanje pri ureditvi spletne strani,
- sodelovanje pri organizaciji strokovne ekskurzije v Novo Gorico in Goriška brda.

K točki 2

Predvidena vsebina tretje številke:

- problematika zavetišča za zapuščene živali,
- sklep študentskega odbora o spremembi sistema volitev,
- horoskop,
- velika noč,
- velikonočni recepti,
- nagradna križanka.

K točki 3

Diskusija o primernosti obstoječega sistema volitev predstavnikov v študentski odbor. Vsi prisotni so se strinjali, da so potrebne manjše spremembe, predvsem glede določitve predsednika oz. predsednice. S petimi glasovi za in nobenim proti je bil sprejet naslednji sklep:

Volilni sistem za volitve predstavnikov študentskega odbora na Višji strokovni šoli Slovenj Gradec se spremeni, in sicer:

- volitve izvedejo člani študentskega odbora izvoljeni v prejšnjem šolskem letu, ki so uspešno napredovali v naslednji letnik, najkasneje do 15. oktobra,
- na volitve naj bo prijavljenih vsaj 12 kandidatov, od tega vsaj po dva iz vsakega oddelka,
- v študentski odbor je izvoljen po en predstavnik iz vsakega oddelka, in sicer tisti, ki je prejel največ glasov znotraj tega oddelka,
- izvoljen je tudi sedmi član – tisti izmed preostalih, ki je prejel največ glasov,
- predsednik se izvoli na drugem sestanku novoizvoljenega študentskega odbora z večino članov odbora,
- mandat traja eno šolsko leto oziroma do izvolitve novega študentskega odbora.

NA KAJ SMO PONOSNI

Menim, da bi bilo dobro, napisati in objaviti tudi nekaj stavkov o samem poteku dela študentske skupnosti skozi celo šolsko leto, saj se študentom drugih letnikov počasi izteka zadnji semester in se odpravljajo na prakso.

Kot že veste, je bil letošnji študentski odbor sestavljen popolnoma demokratično, kar pa je pokazalo dobre in nekoliko manj prijetne strani. V večini smo vsi, ki smo imeli priložnost in nam je bila dodeljena ta čast, da zastopamo svoj oddelek, z veseljem ustvarjali in se trudili, da so nerešena vprašanja našla prave odgovore.

Kot ste lahko opazili, se je tekom letošnjega šolskega leta kar nekaj stvari spremenilo in veseli smo, da na bolje. Podoba hodnikov na šoli, kot ste lahko tudi sami opazili je postala z novo vitrino manj bela in pusta, na oglasni deski niso visela samo pusta in neprijetna obvestila o bližajočih se izpitih in izpitnih rezultatih, ampak ste tam lahko našli tudi bolj ali manj zanimiva obvestila in plakate z minulih ekskurzij. Študentje sicer nismo neposredno sodelovali pri popolni prenovi internetne strani Višje šole Slovenj Gradec, smo pa dodali svoje prispevke in jo na nek način napravili zanimivejšo.

Trudili smo se tudi poskrbeti za študente, da se niso srečevali le v šoli, ampak so lahko s svojimi prijatelji iz predavalnic v sproščenem vzdušju poklepetali, spili kozarček in se sprostiti na kateri od treh zabav v Mladinskem kulturnem centru Slovenj Gradec. Vse zabave bi lahko ocenili za bolj ali manj uspešne, saj so študenti odhajali domov z nasmehom na ustih in dobro voljo v srcih.

Seveda pa ne smemo pozabiti najpomembnejšega in najodmevnejšega projekta, ki smo se ga lotili že v začetku šolskega leta in je ugledal luč belega dne v decembru 2005. To je bila seveda izdaja prvega študentskega časopisa naše šole. Seveda bi nam to težje uspelo, če bi šola ne imela tolikšnega posluha in nam pri tem z odprtimi rokami pomagala. Ker je prva številka bila med študenti lepo sprejeta in se soustvarjalci časopisa še niso izpisali, je v februarju izšla že druga številka, ki pa je nastajala precej bolj samostojno kot prva, saj smo tokrat že spremenili podobo naslovnice in povečali obseg iz osem strani na kar dvanajst. Sedaj smo izdali že tretjo številko in zagotavljamo, da ni zadnja!

V izpeljavi, kot lahko preberete v tej številki, pa je nov način volitev predstavnikov, ki bodo v bodoče sestavljali odbor. Odločili smo se za objavo osnutka volilnega sistema, ki pa do sedaj še ni povsem končan. Veseli bomo vseh vaših predlogov, ki jih lahko pošljete na enega od e-poštinih naslovov članov študentskega odbora objavljenih na spletni strani naše šole.

Grega Kragelnik

SPOMLADANSKI ŽUR!

Ja mate prav! Eni se verjetno sprašujete, kaj pomeni beseda žur. To naj bi bila najbolj pogosta beseda v našem študijskem letu. No da vam pojasnim, kaj ta beseda pomeni: družiti se s svojimi prijatelji, malo poklepetati, veliko spiti (pa da ne bo kdo reku, da koga v kaj navajam, ne ne), plesati in se družiti z nami. Veliko truda in dragocenega časa je bilo vložena v to zabavo, da smo se lahko dogovorili, kdaj bo, kje bo, kako bi vas obvestili, kdo bo pijačo nabavil, in še kaj bi lahko našteva, pa se ne spleča. Vsi tisti, ki smo bili tam nismo nič zamudili. No za vse tiste, ki pa vas tam ni bilo pa bom povedala, kaj vse se je dogajalo. Bilo je zelo veliko smeha,

žal. Velika škoda, da nas ni bilo več. A zdaj vsaj vemo, kdo so tisti ta pravi, ki se radi zabavajo na tej šoli. Seveda se bomo s tistimi spet videli na naslednji zabavi, za vse ostale pa samo to vprašajte: »Kaj ni lepo biti študent, in neprestano sedeti doma?« Do naslednje zabave pa en lep zabavni pozdrav.

Andreja Matoševič

PRIJATELJI OSTANEJO

Sedim v prazni sobi in si zastavljam vprašanja, a odgovorov od nikoder. Razmišljam o sebi in o svojem življenju, ki se je tako zelo spremenilo ob mojem prihodu na Višjo strokovno šolo v Slovenj Gradcu. Bila sem precej nemirna. Morda zaradi skrbi, vprašanj in meni še ne poznanih ljudi. Takrat še nisem slutila KAJ in KDO me čaka v prihodnosti. Skozi čas smo postajali prijatelji, spoznavali smo drug drugega ter ugotovili, kako zelo smo si različni. A kljub temu

smo imeli vsi isti cilj: dokončati študij, v tem času pa, kar se da, uživati. Začeli smo se spraševati, kaj je smisel življenja? So to stvari ali hrepenenja? Za nekoga je to denar, za drugega delo, pa zame? Moje življenje bi brez prijateljev ne imelo smisla. Najtežje na svetu je biti prijatelj. In zakaj je tako? Saj to je vendar lahko vsakdo. A že tu se pojavi neznanka. Ljudje smo si različni in prav je tako, ampak prijatelj je lahko vsakdo. Prijatelj je tisti, ki upa biti to, kar je, je vedno odkrit, si vzame čas za pogovor in ti pove, ko ne delaš prav. S prijateljem lahko razglabljaš o vsaki stvari na dolgo in široko, pa mu nikoli ne boš dolgočasen. Ni nujno, da mora imeti prijatelj rad iste stvari kot ti, pomembno pa je, da si zaupata in se imata rada – na prijateljski način. In tako se je dogajalo tudi z nami. Spletli smo močne vezi, vezi zaupanja, prijateljstva in na žalost tudi vezi polne zavisti ter ljubosumja.

Kljub temu da smo se razlikovali v mišljenju, starosti in še marsičem, je bilo le malo tistih, ki so za novo pridobljeno prijateljstvo bili pripravljene žrtvovati del sebe in se za to boriti. Pojavljale so se konfliktno situacije in najlažje se je bilo umakniti, ne glede na to, koga bomo prizadeli, ali še huje, izgubili. Res je, da rana, ki ti jo zada prijatelj najbolj boli, a še bolj boli misel na to, kako je nekdo pripravljen izdati skrivnosti samo zato, da si pridobi naklonjenost ostalih. Takrat izgubijo vse prisege o zaupanju svoj pomen. Tudi sama velikokrat nisem vedela pri čem sem. Komu naj verjamem in komu ne. Včasih sploh nisem vedela, kaj je res in kaj ne. Pa kaj? Zaradi tega nisem izdala ljudi, ampak sem se o nastali situaciji pogovorila. A tukaj se pojavi problem. Moja odkritost marsikomu ni bila po godu. A si tega ravno nisem gnala k srcu. Vedno sem zagovarjala odkrit odnos do sočloveka, zato sem tudi vsakemu povedala svoje mnenje. Je že res, da bi bilo včasih bolje biti tiho, ampak sem takšna kot sem in takšno so me nekateri sprejeli, drugi spet ne. Se pa zato zavedam, da nikoli ne moreš ugoditi vsem. Vsak vedno najprej vidi kaj človek izžareva, a le redki čutijo, kaj v resnici si. Naše poti se počasi razhajajo, a upam, da si bomo še vedno vzeli čas za pijačo ter namenili nekaj našega časa »starim prijateljem«, ki so z nami preživeli dobre dve leti polnih izkušenj, skrbi, veselja in žalosti. Rada se bom spominjala in bom vedno hvaležna, da sem imela možnost spoznati toliko novih ljudi, od katerih sem se res veliko naučila. Ne jočimo, ker se nekaj končuje, rajši se smejmo, ker se je sploh zgodilo. V mislih pa vedno imejmo, da je prijateljstvo edino lepilo, ki bo vedno držalo svet skupaj.

Nuša Rehar

Pisalo se je leto 2006. Bil je petek, 17. marca. Popoldne. V Galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu smo se zbrali vsi radovedni oz. željni duha črne celine. Odpovedali smo vse aktivnosti, ki smo jih planirali za tisti dan, samo zato, da smo lahko malo pokukali v življenje nekoga, ki živi tisoče kilometrov stran od nas, v pričakovanju, da bomo ponovno očarani nad popolnoma drugačnim svetom in kulturo.

Predavanje oz. prikaz dokumentarnega filma nam je predstavil Luka Kotnik, saj je ravno on prebil v Afriki, natančneje v Ugandi, celo leto svojega življenja. Namen takšnega druženja in neke vrste izobraževanja je na žalost še vedno le radovednost, vendar pa nam je dal možnost, da smo večer, ki je sledil, zavili v drugačen papir. Po predavanju smo šli na kavico, vendar so nas besede in misli vezale na kraj tam daleč nekje v že skoraj pravljičnem svetu.

Najprej vas moram seznaniti s poglobitimi dejstvi, ki so zaznamovale naš večer in mogoče še koga za malo več kot le en večer.

Kranjčan Miha Logar je v Ugandi pred leti ustanovil organizacijo Edirisa. V plemenskem jeziku rukiga edirisa pomeni okno, za celotno organizacijo pa pomeni okno, skozi katerega lahko Afrika vidi svet in da lahko svet vidi Afriko. Ukvarjajo se s šolstvom, informiranjem, umetnostjo in sponzoriranjem otrok. Najbolj so pomembni otroci in skrb za njihovo izobrazbo. Center ali srce Edirise je ob jezeru Bunyonyi, del organizacije pa je v mestecu Kabale, ki je od jezera oddaljeno dve uri hoje.

Na tem srečanju smo si ogledali 30-minutni dokumentarni film, The Bakiga, avtorja Miha Logarja. Delo so v Sunday Visionu, vodilnem Ugandskem tedniku, označili kot pristno, svežo in iskreno predstavitev ne le Ugande, temveč celotne Afrike. Vsekakor nas je film presenetil, pa ne zaradi tega, ker bi videli uboge ljudi, kako stradajo in bijejo bitko življenja, pač pa zato, ker smo verjetno vsi v besedah glavnega akterja prepoznali naše probleme in se marsikdaj vprašali, kako je sploh mogoče, da lahko imamo tako podobne poglede na svet. Pomoč, ki jo beli ljudje danes nudijo v Ugandi ni le pokroviteljska solidarnost, temveč postaja vedno bolj skupna življenjska pot. Iskreno ne vem, kdo komu bolj »pomaga«.

Organizacija ni pod vplivom Voluntariata. Voluntariat je neprofitna in nevladna organizacija, ki je bila ustanovljena 1999 na osnovi reorganizacije Društva MOST. Je humanitarna organizacija, ki nudi pomoč deprivilegiranim družbenim skupinam s pomočjo prostovoljcev, ki v okoli 50 državah na vseh celinah nudijo svoje znanje, izkušnje in delo v neprofitnih projektih socialnega ali ekološkega značaja. Pomoči ne nudijo v obliki finančne ali materialne pomoči, pač pa prostovoljci, skupaj z lokalnim prebivalstvom, aktivno pomagajo reševati probleme tam, kjer se pojavljajo – to je v lokalni skupnosti. Prostovoljci so tudi plačani, medtem kot Edirisa dejansko deluje kot prostovoljna humanitarna organizacija.

Kot sem že omenila je glavna naloga belih ljudi v teh taborih izobraziti otroke ter jim pomagati na poti v boljše oz. v lažjo prihodnost. Žal pa, kot je že omenil Luka, se otroci vedno bolj zgledujejo po belih ljudeh in ne po svojih prednikih. Danes je neizmerno lepo, če imaš na sebi evropska oblačila in plešeš na evropsko glasbo. Beli ljudje si tam z dobrimi nameni in razlogi, vendar posledično, že samo s svojim prihodom popolnoma nenamerno vplivajo na otroški pogled, v smislu tega kaj je dobro in kaj ne.

Otroci morajo biti ponosni na svoje starše, prednike, na zgodovino, jezik in kulturo, hkrati pa pričakujemo, da bodo sprejeli znanje belega človeka in se po njem zgledovali le in edinole v besedah, ki jih le ta tako modro preuči preden spregovori pred razredom. Osebo bi raje sedela z njimi v razredu in poslušala njihova predavanja v njihovem jeziku. V osnovni šoli so nas pri predmetu etika v osmem razredu naučili tale rek »Nikoli ne sodi druge kulture z vidika svoje kulture«. Zlahka sem odtipkala ta stavek Pa ga lahko udejanjimo?

Ljudje se ne počutijo manjvredne, vendar je vsaka nova, druga ter bela stvar lepa in boljša! Pa vseeno, kot je omenil Luka, v enem letu ni srečal depresivnega človeka. Lahko trdite isto za naše razmere? In če smo že pri sreči in privilegijih.

Nenavadno pa se mi je vseeno zdelo, kako lepo smo opevali afriško celino tisto uro in kako globoki so bili naši pogovori o rešitvi tega sveta pred globalizacijo, vseeno smo počeli natanko to, kakor oni. Tista lepa Republika Uganda, celinska država v vzhodni Srednji Afriki. Na jugovzhodu meji na Viktorijino jezero, na vzhodu na Kenijo, na severu na Sudan, na zahodu na Demokratično republiko Kongo, ter na jugozahodu na Ruando in Tanzanijo. Tisti lepi otroci in tisti lepi običaji in tista neizmerno lepa pokrajina in ... vse je tako lepo!

Lahko je bežati, lahko je opevati nekaj, kar je drugačno. Težko pa je v sivem vsakdanjiku najti nekaj, kar te osreči in izpopolni. Lahko je rasti v očeh drugih. Zelo počasi, vztrajno in ljubeznivo pa mora človek rasti sam pri sebi in ta tiha lepota je najlepša, kar lahko človek podari človeku. Oziroma najbolj intimno znanje, ki ga lahko podaš komu, ki izhaja iz popolnoma drugačne kulture kot ti. Radi imejte sami sebe in s tem boste našli pot do svobode. Človek je po naravi egoist in bitka po preživetju bo zagotovo prevladala nad sivim vsakdanjikom, če se bomo le zavedali, za kaj se dejansko borimo!

Priporočam vam ogled tega filma in vsekakor vam tudi priporočam, da prisluhnete besedam, ki vam jih bo naklonil Luka Kotnik. S spoštovanjem sem naklonjena ljudem, ki so pripravljani toliko vztrajnega dela in truda vložiti v človeštvo.

»Predstavil si me prijateljem, ki jih nisem poznal. Povabil si me v hiše, ki niso moje. Približal si mi daljave in mi tujce naredil za brate.« (Rabindranath Tagore)

DRUŠTVO PROTI MUČENJU ŽIVALI KOROŠKE

DPMŽ Koroške, katerega predsednica je Suzana Vodnjov, tajnica pa Dragica Dervodel-Moškon, je neprofitna, nevladna, prostovoljna organizacija. Od ustanovitve leta 2001 si prizadevajo za izboljšanje stanja na področju zaščite in dobrobiti živali. Delujejo v skladu z Zakonom o zaščiti živali in statutom društva. Zbirajo obvestila o najdenih in pogrešanih živalih in prijave o mučenih živalih, ki jih po potrebi posredujejo pristojnim institucijam. Osnovna naloga društva NI SPREJEMANJE ZAPUŠČENIH ŽIVALI na lastne domove redkih, posameznih članov društva, kot misli večina lokalnih skupnosti in ljudi Koroške.

Miško, mešanček, star dva meseca. Najden v Občini Vuzenica, točneje 7km iz Vuzenica, zavržen v gozdu skupaj z bratcem Medom. Psiček je neizmerno prijazen in ljubezniv

Na Koroškem ni zavetišča

za zapuščene živali, zato najdenčke, kamor štejejo brezdomne, zapuščene, zavržene, izgubljene in mučene živali, sprejemajo posamezni člani društva na lastne domove, kjer jim nudijo celotno oskrbo do oddaje v nov dom. Za najdenčke plačujejo veterinarske storitve (večina njih je bolnih, poškodovanih, polnih zunanjih in notranjih zajedavcev), in če le finančno

zmorejo večino samičk (muc in psičk) s sterilizacijo zaščitijo pred nezaželjeno brejostjo.

Medo je igriv, simpatičen, radoveden in izjemno prilagodljiv psiček.

Na terenu ozaveščajo imetnike živali o vestnem in humanem odnosu do živali. Razumljivo je, da so vse te njihove dejavnosti povezane s finančnimi izdatki.

Tačka je mešanica med bernardincem in zlatim prinašalcem. Stara je eno leto. Zelo prijazna in ljubezniva psička, ki potrebuje veliko pozornosti.

Njihovi dohodki so prostovoljni prispevki posameznikov in podjetij, članarine (prostovoljni prispevki) in izprošeni minimalni prispevki posameznih koroških občin. Občine oz. lokalne skupnosti, pa so po Zakonu o zaščiti živali zapuščeni živalim dolžne zagotoviti pomoč, oskrbo in namestitve v zavetišču. Na vsakih 800 registriranih psov v občini bi morala posamezna občina zagotoviti eno mesto v zavetišču. Zakon žal obstaja zgolj na papirju! Vsa leta doslej so poslovali z minimalnimi sredstvi, ki so komaj zadoščala za osnovne potrebe.

Finančni plan DPMŽ KOROŠKE za leto 2006:

- hrana za pse in mačke: 800.000,00 sit
- veterinarske usluge, zdravila, zdravljenje, sterilizacije in kastracije živali: 1.000.000,00 sit
- nujna oprema za pse in mačke: 100.000,00 sit
- stroški terenskih ogledov - intervencij in prevozov živali: 100.000,00 sit
- stroški administrativnega poslovanja: 200.000,00 sit

SKUPAJ: 2.200.000,00 SIT

Kako lahko pomagate?

Lahko se pridružite prostovoljcem, saj dela nikoli ne zmanjka. Lahko pomagate finančno. Lahko se vključite v društvo kot podporni član in enkrat letno plačate članarino. Če imate možnost, lahko občasno nudite zavetje najdeni živali. Podarjena hrana za živali pride vedno prav!

Možnosti, da se pridružite prizadevanjem društva je veliko. Začnete lahko kar v svoji bližini: pri sosedih, ki ima psa na verigi in ga nikoli ne peljejo na sprehod, pa pri tistih, katerih muca dvakrat letno koti in potem mladiči v nekaj tednih izginejo neznano kam. Ni treba, da ste član katerega od društev, da bi pomagali spreminjati svet na bolje! Dovolj je, da se odrečete brezbriznosti in začnete hoditi po svetu z odprtimi očmi.

Trenutno so v Dobji vasi trije mladički, ki čakajo na svoj novi dom. Gospa Suzana bo na vsak vaš klic prijazno odgovorila in vam svetovala pri vsakem naslednjem koraku, če bo potrebno.

TEBI

Korak za korakom
sončni žarki spremljajo me.
So kot tvoje dlani,
ki v vetru božajo me.
Jutranji mraz
me zareže prav do kosti,
zareže globoko,
kot zarezal si ti.

Na krilih
želim poleteti visoko v nebo.
Tako visoko,
da videla bi,
kam tvoje misli tavajo.
Tam bi ostala
vse do trenutka večnosti,
takrat bi odvrгла krila
in padla v brezno skrajnosti.

Kaj ne veš,
da za ledenim zidom
skriva se ranjeno srce,
ki le po tebi hrepeni?
Mar ne čutiš,
da si še vedno edini,
katerega duša moja želi?
Lahko molčim in te skušam
preboleti,
a to je utvara,
saj svojih čustev ne morem zatreti.
Rada bi mavrico
v kateri si ti,
naj sonce in dež vladata vse dni ...

Vesna Malgaj

POVEJ MI

Ali začutiš toplino mojih rok,
preden zaspíš?
Me nežno ljubiš
in v objemu mojem drhtiš?
Se kdaj vprašaš,
kakšen vonj na meni pustiš?
In se zasačiš,
ko le k meni si želiš?
Vedi –
v meni nikdar ne zblediš ...

Vesna Malgaj

PUNCA

Ti si kot sonce,
ki me zjutraj zbudi!

Ti si kot luna,
ki z menoj zaspim!

Ti si kot roža,
ki me razveseli!

Ti si kot smeh,
ki me razvedri!

Ti si ta punca,
po kateri moje srce gori!

Mitja

MI

Komaj letos smo se spoznali,
Od takrat smo dobri prijatelji postali!
Mogoče se to komu čudno zdi,
Eh, zakaj bi si zatiskali oči!?
Radi smo v družbi.
Cool, samo da nismo v službi!
Imamo se res zelo lepo,
A kaj, ko se čez leto ali dve spet razidemo,
Letos si bomo duška dali,
In vse izpite z 10 »napisali«
Spet se nam bodo zdaj izpiti začeli,
Tako, da »gavdat« ga veliko ne bomo smeli!
In to je zaenkrat vse o nas, lepo pa pozdravljamo vse vas!

Mitja

Ko osamljen v sobi zdaj ležim,
se spomnim nate, da lahko zaspim!
A takrat, ko ti se stisneš k meni
srce zažari mi – verjem!
Tedaj vseeno zaostal je svet,
saj ti njega najlepši si cvet!
Jasno je kot beli dan,
da manjkaš mi, kadar sem sam!
A vedi to, da vsak dan mislim nate,
ko sva skupaj ali vsak zase!

Lani, ko sem te spoznal
poljubiti sem se te zelo bal!
Jezna upam, da nisi bila,
toda vedel nisem kakšna reakcija bi
bila!

Upal sem, da ti storila prvi bi korak
in da nebi rekla »SPELJI SE BEDAK«!
Bila zelo prijazna tako, kot si še zdaj,
in povabila si me na vroči čaj!
In večer prevesil se je v noč,
odšla sva vsak svojo pot,
zaželela pa sva si le »LAHKO NOČ«!
Močno sem upal, da pokličeš me,
in ti razveselila si me!

To , kar misli moje srce,
Edino tebi tale pesmica pove!

Mitja

POMEMBNI DNEVI
Mednarodni dan plesa

Praznujemo ga vsako leto 29. aprila na rojstni dan velikega baletnega reformatorja Jeana Georgesca Noverrea. Njegov namenom, je poudariti univerzalnost plesa, ki presega vse politične, kulturne, etnične in jezikovne pregrade.

Poslanica mednarodnega dneva plesa 2005:

- Ples ni izključna last nikogar.
- Vsem, ki ga izvajajo in ga gledajo, zagotavlja veselje in vznesenost.
- Jezik plesa ne pozna meja. Presega okvire družbenih razredov, izobrazbe, držav ali presenečenj.
- Njegov besednjak je neskončen, tako kot se človeška čustva odražajo skozi gibanje.
- Ples bogati dušo in krepi duha.
- Ples živi v srcih vseh, ki živijo.
- Naj vsi otroci plešejo in mir jim bo zanesljivo sledil!

Mednarodni dan varstva ozonske plasti

Združeni narodi so 16. september razglasili za mednarodni dan varstva ozonske plasti, ki se vsako leto zmanjša za 2,9 odstotka.

Na ta dan leta 1987 je bil sprejet Montrealski protokol o snoveh, ki škodijo ozonskemu plašču. Do zdaj ga je ratificiralo 168 držav, Slovenija že leta 1990, podpisnice pa zavezuje k zmanjševanju in preprečevanju emisij ozonu škodljivih snovi.

Od leta 1979 se je po podatkih evropskih okolijskih agencij ozonska luknja nad Evropo že zmanjšala za sedem odstotkov, ob nadaljnjem izvajanju vseh zadanih ukrepov iz Montrealskega protokola pa bi se do leta 2050 lahko obnovila na raven iz leta 1970.

Mednarodni dan boja proti minam

Organizacija združenih narodov je 4. april razglasila za dan boja proti minam. Vsak mesec v svetu zaradi min izgubi življenje 2000 ljudi, še več pa jih ostane pohabljenih. Med žrtvami je 80 odstotkov civilistov in 25 odstotkov otrok.

Slovenska vlada se zaveda grozljivih humanitarnih posledic "skritih ubijalcev", zato se pridružuje vsem mednarodnim naporom, da bi zapustili novim generacijam bolj varen svet - svet brez min. Slovenija si aktivno prizadeva za odpravo posledic min. Leta 1998 je slovenska vlada ustanovila mednarodno ustanovo - Fundacijo za razminiranje in pomoč žrtvam min (ITF) in s tem pričela sodelovati pri odpravljanju posledic konflikta v jugovzhodni Evropi.

ITF se je v tem času razvil v enega najbolj koristnih in dragocenih projektov, ki ga je slovenska vlada spodbudila in ga uresničuje z lastnimi rednimi letnimi donacijami ter s finančno pomočjo mednarodne skupnosti. Na področju proti minskega delovanja je ITF dosegel izjemne uspehe v Bosni in Hercegovini, na Hrvaškem, v Srbiji in Črni gori, v Albaniji in v Makedoniji. Posamezni donatorji so sredstva usmerili tudi v angažiranje ITF v posamezne programe v Zakavkazju (Gruzija, Armenija, Azerbajdžan), na Cipru ter v Afganistanu. Preko ITF je bilo do sedaj odstranjenih preko 30000 min. Samo v Bosni in Hercegovini je od začetka deminerskih del umrlo 43 deminerjev, ko so čistili minska polja, 44 jih je bilo težje ranjenih.

VELIKA NOČ

Velika noč je premakljiv praznik. V odvisnosti od datuma velike noči so tudi datumi nekaterih drugih cerkveni praznikov in tudi pust. Določeno je, da se praznik obhaja prvo nedeljo po prvi spomladanski polni Luni. Tako je lahko velika noč med 22. marcem in 25. aprilom. V pravoslavni cerkvi pa ga praznujejo kasneje zaradi uporabe julijanskega koledarja.

Praznik sam ima korenine tudi ali predvsem v starih poganskih navadah, ko so praznovali prihod pomladi.

Zgodnje kristjane so krščevali v tednu pred veliko nočjo. Znamenje krsta, vstopa v novo življenje, je bilo jajce. Izmenjevanje velikonočnih jajc oziroma pirhov izhaja že iz starih poganskih navad, denimo čaščenja boginje Eostre. Jajca predstavljajo ljubezen in prijateljstvo, pa tudi celotno stvarstvo kot kozmično jajce.

VELIKONOČNE JEDI NOSIJO POSEBNA SPOROČILA

Pirhi, šunka, kruh, hren, potica ... ja, to so jedi, ki so zelo okusne in dobrodošle na vsaki mizi. V velikonočnem času so nepogrešljive, saj v sebi nosijo globoka sporočila.

Poslikana oz. pobarvana jajca, imenovana pirhi (izraz piros v madžarščini pomeni rdeča barva, v grščini ogenj, češko pyreti pa pomeni biti rdeč), so prvotno bila rdeče in rumene barve. Kasneje se je krašenje pirhov razvilo v eno od najlepših oblik slovenske ljudske umetnosti in domišljije.

V različnih predelih Slovenije imajo pirhi različna imena: pisanice, pisanke, rumenke, remenice, remenke, predvsem pa predstavljajo simbol življenja, rodovitnosti, gotovosti, varnosti, ustvarjalnosti, upanja, aktivnosti, zmagov in uspeh.

Po slovenski tradiciji so najlepše pisanice dobili fantje od svojih deklet, saj je "pisanica rdeča - ljubezen goreča". Razkrili vam bomo postopek barvanja jajc, katerega so se že v davni posluževali naše babice: surovo jajce obložimo z različnimi travami in cveticami, vse skupaj zavijemo v bombažno krpo ali najlonsko nogavico, jajce skuhamo v vodi, v katero smo natresli čebulne olupke (barvamo lahko tudi s črno kavo ali projo).

Kuharski kotiček je namenjen predvsem tistim, ki vam je kuhanje pri srcu in se ga lotite z veseljem. Izbrani recepti so lažje težavnostne stopnje, tako da lahko tudi tisti manj večji kuhanja s pripravo katere od opisanih jedi presenetite svoje prijatelje, družino, skratka ljudi, ki so vam pri srcu. Obilo užitkov ob kuhanju in dober tek vam želi uredniški odbor ŠUS-a!

VELIKONOČNO JAGNJE:

Sestavine za eno jagnje:

125 g na sobno temperaturo ogretega surovega masla ali margarine
125 g sladkorja
Zavoček vaniljinega sladkorja
Ščepec soli
4 jajca
15 g moke
Zvrhana žlička pecilnega praška
100 g olupljenih in zmletih mandljev
6 kapljic olja iz grenkih mandeljev
6 žlic mleka
Sladkor v prahu za posipanje.
Priprava: 11/2 ure
Delo: 30 minut

Postopek priprave znamenitega velikonočnega peciva:

Maščobo penasto stepemo. Potem vanjo zamešamo sladkor, vaniljin sladkor in sol. Dodamo jajca in zmes mešamo dalje, da dobimo svetlo kremo. Na kremo presejemo moko in pecilni prašek. Dodamo še zmlete mandlje, olje iz grenkih mandljev in mleko. Vse navedene sestavine pazljivo zmešamo z žlico. Pečico segrejemo na 200 °C. Posamezne dele modela za jagnje skrbno namastimo in pomokamo. Model sestavimo in ga položimo na pekač. Z žlico postopno napolnimo model s testom. Testo predevamo čim bolj na sredo modela, da ne polzi po njegovih stenah in ne posnema maščobe. Velikonočno jagnje pečemo v vroči pečici (na spodnji rešetki; plin: stopnja 3) 55 minut, da zlato porumeni. Pečeno jagnje pustimo malo v modlu, potem pa model previdno snamemo. Jagnje posipamo s sladkorjem v prahu

VELIKONOČNI PIŠKOTI

Sestavine za cca 40 piškotov:

250 g moke
225 g sladkorja v prahu
1 jajce
150 g hladnega surovega masla ali margarine
Naribana lupina 1
1/2 neškropljene limone
5 do 6 žlic limonovega soka
Po želji jedilne barve biserčke za krašenje

Priprava: 2 uri
Delo: 40 minut

Postopek priprave:

Ne delovno površino nagrmadimo moko in 75 g sladkorja v prahu. Na sredo ubijemo jajce, okrog in okrog pa porazdelimo na koščke narezano maščobo. Pridamo še naribano limonino lupino in 2 žlici soka. Iz vseh navedenih sestavin zgnetemo krhko testo in postavimo za kako uro na hladno. Pečico segrejemo na 175 °C. Pekač namastimo. Testo tanko razvaljamo. Z obodci izrežemo majhne velikonočne zajčke ali piščančke in jih položimo na pekač. Piškote pečemo v vroči pečici kakih 10 minut, da zlato porumenijo. Na kuhinjski rešetki jih pustimo ohladiti. Preostali sladkor v prahu in preostali limonin sok zmešamo v gostljet preliv. Po želji ga z jedilnimi barvami obarvamo, bodisi rožnato ali rumeno. S prelivom namažemo piškote in jih okrasimo z biserčki. Preliv se mora posušiti.

VELIKONOČNI HREN

Sestavine

1/2 kozarca hrena
10 dag masla
3 žlice drobtin
3 žlice sladkorja
2 dl belega vina
malo juhe

Postopek priprave:

V kozici raztopimo maslo, dodamo sladkor in drobtine. Ko rahlo karamelizira, dodamo hren in premešamo. Potem zalijemo z vinom in na majhnem ognju dušimo toliko časa, da hren izgubi oster vonj. Po potrebi dolivamo juho.

OVEN (21. MAREC – 20. APRIL)

Na življenje ne smete gledati tako rožnato. Veliko bolj boste razočarani, če boste nenehoma živeli v iluzijah. Postavite se na realna tla in spoštujte ljudi takšne, kakršni so. Lažje se boste spoprijeli z izzivi in tako ne boste razočarani že ob malenkostnih spodrslijah.

BIK (21. APRIL – 21. MAJ)

Vaše navdušenje in ambicije so pričakovane in razumljive, vendar ne hitite in se prepričajte, če je resnično pravi čas za te korake.
»Nihil est ab ómni páрте beátum« - Nič ni v vseh pogledih srečno. Nič ni samo dobro.

DVOJČEK (22. MAJ – 21. JUNIJ)

Vaša vztrajnost se bo obrestovala. Le tako naprej! Umik v teh okoliščinah bi bil povsem nepotreben in nesmiseln. Borite se zase.
Denar: Prijatelji niso tukaj le zato, da so, temveč tudi zato, da nam včasih pomagajo. Zanesite se nanje in pomagali vam bodo iz zagat. Pustite ponos in vzemite, kar vam je podarjeno.

RAK (22. JUNIJ – 22. JULIJ)

Delovnim in študijskim obveznostim se ne boste mogli izogniti, zato je najbolje, da temu posvetite največ pozornosti. Priporočam vam, da se nemudoma lotite dela. To vas bo nagradilo v poletnih mesecih.
»témpus ómnia revélat« - Čas razkrije vse.

LEV (23. JULIJ - 23. AVGUST)

Zajel vas bo občutek, da povsem obvladujete načrtovano zadevo. Čudovito, kajti to je lahko že polovica končnega uspeha. Nikar pa ne dovolite, da vas slabo ozračje potisne v nezadovoljstvo.
Ustvarjajte zase in posledično boste dobro vplivali na druge.
»Plus áliis de te kvam tu tibi krédere nóli« - O sebi ne verjemi drugim bolj kot sebi.

DEVICA (24. AVGUST - 22. SEPTEMBER)

Tokrat imate samo dve možnosti – vzemite ali pustite. Ne ubirajte srednjih poti. Nobena pot ni prava, je pa vaša in zato cenjena ter spoštovana. Ljubezen vas bo bogatila. Pustite se razvajati ampak pazite, da boste svoje življenje gradili sami in ne le v dvoje.

TEHTNICA (22. SEPTEMBER - 22. OKTOBER)

Spletke niso ravno vaša spretnost. Izogibajte se jim! Že tako imate več kot dovolj neprijetnosti na drugih področjih. Za vsakim dežjem posije sonce in tudi aprilsko muhasto vreme se bo nadaljevalo v čudovito poletje.
» post núbila sol fébus« - Za dežjem pride sonce.

ŠKORPIJON (24. OKTOBER - 22. NOVEMBER)

Sprostili se boste in pozabili na obveznosti. Uživate, kajti to je le kratko obdobje. Odgovornosti za svoja dejanja ne morete ubežati, zato je zadnji čas, da se soočite in sprejmete izzive, ki so vam dani.
»Díficile est krímen non pródere vúltu« - Težko je skriti krivdo, saj nas obraz izda.

STRELEC (23. NOVEMBER - 21. DECEMBER)

Vsaka stvar potrebuje dovolj časa, da dozori, zato nikar ne hitite, ampak raje pustite, da gre tudi tokratna svojo pot. Pri delu vam ustvarjalna energija ne bo dala miru, vendar vseeno hitite počasi.
»Róma non fúit úna díe kóndita« - Rima niso zgradili v enem dnevu.

KOZOROG (22. DECEMBER - 20. JANUAR)

Preveč ste napadalni. Včasih že malo obrnjena beseda ali drugačen ton glasu pove zgodbo popolnoma drugače. Ljudje vas bodo sprejeli ne glede na to, kakšni so vaši problemi, vendar resnično priporočam drugačen pristop. Ne moremo vsi brati vaših misli.
Tako ko se boste sprostili, vas v ljubezni čakajo nepozabni trenutki.

VODNAR (21. JANUAR – 18. FEBRUAR)

Življenje vam bo prineslo mnogo presenečenj. Brez skrbi, večina med njimi bo pozitivna. Zajemite življenje s polno žlico. Zdaj ni čas za sanjače!
»Bonórum víta vákua est métu« - V življenju dobrih ni strahu.

RIBI (19. FEBRUAR – 20. MAREC)

Vaše delo in trud se bosta obrestovala. Končno prihaja vaš čas in naredite vse, kar je mogoče, da bo le ta trajal čim dlje. Uživate!
»Sápáre áude« – Upaj si biti pameten!

Pred vami je druga nagradna križanka študentskega časopisa ŠUS. Prosimo, če križanko rešujete doma ali med odmori ☺.
Srečna nagrajenka prve nagradne križanke je Maja Stritih. Maja, čestitamo!

				Kramp samo s konico	Mesto v Trakiji (grške Butale)	Am. igralec James	Veznik						
				2									
							Del krožnice						
						Kisik							
						Kovanec							
	Vrsta nakita Kraljestvo mrtvih			Ogljik	6. črka Sveta podoba	Enocelična žival Lat. predlog		10					
Alpske reševalne sani		5 Telica 6. črka			8		Težko kladivo	Sredina kos Ind. plemo v ZDA		13. črka			
Vojak (veteran)				9 Avstral. ig. Nicole Robert Downey			4			Prva črka "pes" Velika razdalja			
Dolgorepa papiga			Reka na Slovaškem Vilinska kraljica			Associated press			Pritrdilnica Ustaljeno ravnanje				
5. črka	Znamka švedskega avta	Prvi črki modri dnevi 21. črka				Simona Vitrih Kozjak	Nekdanji fr. smučar Michel						
Preostal				Karta 1. in 4. črka			Očal mn.						
Predlog	6	Ang. tovar. motocikl. Oranje (zastar.)		1	... ki ima vpliv je Njorka								
	Alpinistični odsek 24. črka		Mogočna gora 1. črka		7		1. črka Morska riba	Alenka Čeber Ornc Presega navadne					
Je pozoren ali				13. črka		Kisik Vsa dela umetnika	3	Okončina Sirski politik		Plod Strupeno iglasto drevo			
				Št. bitov na sekundo	Zadnjica	Oči	Podoben korali Diod. tranz logika						
								Lovna priprava			Brazilski lenivec		
								Silovit vojaški napad			Državni svet Čas (fizik.)		
								Egipt. politik				1. črka	
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Polona Moličnik

Rešeno križanko skupaj z imenom, priimkom ter telefonsko številko oddajte v škatlo na hodniku pri računalnikih, **najkasneje do 25. aprila 2006.**
Nagrajenec bo obveščen po telefonu.